

RETNINGSLINJER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2022/987

af 2. maj 2022

om ændring af retningslinje (EU) 2015/510 om gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2014/60) (ECB/2022/17)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, samt artikel 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 og artikel 20, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at indføre en fælles pengepolitik kræves definition af de værktøjer, instrumenter og procedurer, der skal anvendes af Eurosystemet, således at denne politik kan gennemføres på en ensartet måde i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
- (2) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ bør ændres for at indarbejde nødvendige tekniske og redaktionelle præciseringer med hensyn til visse aspekter af de pengepolitiske operationer.
- (3) Bibeholdelse af bilaterale procedurer for pengemarkedstransaktioner er ikke længere berettiget, da erfaringen har vist, at auktionerne er effektive og giver godkendte modparter lige adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer.
- (4) Der skal foretages justeringer af belånbarhedskriterierne for værdipapirer af asset-backed-typen for udtrykkeligt at udelukke pengestrømsgenererende aktiver, som ikke giver fuld regresret mod låntagerne, og for at øge gennemsigtigheden af Eurosystemets oplysningskrav hvad angår proceduren for belånbarhedsvurderingen af værdipapirer af asset-backed typen.
- (5) Det er nødvendigt at foretage visse justeringer for at skabe større klarhed med hensyn til, hvordan gældsfordringer med en løbende kuponrelateret pengestrøm, som er negativ, behandles med henblik på belånbarhed.
- (6) I lyset af Eurosystemets beslutning om at ændre rapporteringskravene vedrørende data på lånniveau i Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med oplysningskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 ⁽²⁾, er det nødvendigt at justere rapporteringskravene på lånniveau for ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (retningslinjen om dokumentationsgrundlaget) (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

- (7) Det er nødvendigt at foretage visse justeringer for at sikre overensstemmelse mellem Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse og de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁴⁾ som følge af de ændringer, der blev indført i forordningen hvad angår særligt dækkede obligationer ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2160 ⁽⁵⁾, som finder anvendelse fra den 8. juli 2022.
- (8) Antallet af kreditvurderingskilder, som Eurosystemet har godkendt til mobilisering af gældsfordringer som sikkerhed, er blevet reduceret fra fire til tre efter udfasningen af brugen af ratingværktøjer som kreditvurderingskilder fra de generelle rammer. Det er nødvendigt at opdatere de relevante bestemmelser for at afspejle denne ændring.
- (9) Styrelsesrådet foretog en omfattende gennemgang af de midlertidige foranstaltninger til at lempe kriterierne for sikkerhedsstillelse, der er vedtaget siden 2020 som et modsvar på de ekstraordinære økonomiske og finansielle omstændigheder forbundet med spredningen af coronavirus (COVID-19). Disse foranstaltninger omfattede at øge grænsen med hensyn til usikrede gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter og deres enheder med snævre forbindelser, som kan stilles eller anvendes som sikkerhed for modparter i Eurosystemet. Gennemgangen tog hensyn til a) at de modparter i Eurosystemet, der deltager i målrettede langfristede markedsoperationer i henhold til Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/1311 (ECB/2019/21) ⁽⁶⁾, bør være i stand til fortsat at mobilisere tilstrækkeligt med sikkerhed til disse operationer, b) konsekvenserne for modparterne i Eurosystemet forbundet med hver enkelt sådan foranstaltning, c) risikoovervejelser forbundet med hver enkelt sådan foranstaltning, d) andre markeds- og politiske hensyn. I den forbindelse besluttede Styrelsesrådet den 23. marts 2022 blandt andet at genindføre den tidligere grænse hvad angår ovennævnte usikrede gældsinstrumenter for at mindske Eurosystemets eksponering for koncentrationsrisiko. Dette bør afspejles i de relevante bestemmelser i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).
- (10) Godkendte modparter, hvis adgang til pengepolitiske operationer er blevet begrænset af forsigtighedshensyn eller som følge af misligholdelse i henhold til artikel 158 i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), kan gøre brug af den marginale udlånsfacilitet efter en automatisk anmodning i henhold til kreditforlængelsesproceduren i bilag III til retningslinje ECB/2012/27 ⁽⁷⁾. Det er nødvendigt at præcisere, hvilke sanktioner der finder anvendelse, hvis og i det omfang de fastsatte grænser overskrides som følge af anvendelsen af den marginale udlånsfacilitet under sådanne omstændigheder.
- (11) Det er nødvendigt at skabe større klarhed med hensyn til, hvordan referencerenter for omsættelige og ikke-omsættelige aktiver behandles med henblik på belånbarhed.
- (12) I overensstemmelse med Styrelsesrådets beslutning af 17. februar 2021 skal de belånbarhedskriterier for sikkerhedsstillelse, der finder anvendelse på bæredygtige obligationer, præciseres yderligere.
- (13) Opdateringer af bestemmelserne om belånbarheden af værdipapirafviklingssystemer og links er nødvendige for udtrykkeligt at tage højde for værdipapircentraler (CSD'er), der er etableret i medlemsstater, der tiltræder euroområdet, og for at afspejle det forhold, at henvisninger til de relevante vurderingsrammer blev overflødige med afslutningen af godkendelsesprocessen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 ⁽⁸⁾.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 29).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2160 af 27. november 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår eksponeringer i form af dækkede obligationer (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2019/1311 af 22. juli 2019 om den tredje række af målrettede langfristede markedsoperationer (ECB/2019/21) (EUT L 204 af 2.8.2019, s. 100).

⁽⁷⁾ Retningslinje ECB/2012/27 af 5. december 2012 om TARGET2 (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system) (EUT L 30 af 30.1.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

- (14) Det er ikke længere berettiget at bevare rammen for akut udenlandsk sikkerhedsstillelse i betragtning af den operationelle byrde, der er forbundet med at opretholde rammen, det forhold, at rammen aldrig er blevet aktiveret, og den sandsynlige begrænsede tilgængelighed af de målrettede aktiver for Eurosystemets modparter, når der er behov for det.
- (15) Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽⁹⁾ om anvendelse af mindstereserver er blevet omarbejdet og ophævet ved Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) ⁽¹⁰⁾. De ændringer, der blev indført ved forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1), skal afspejles i bestemmelserne om mindstereserver i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).
- (16) Visse bestemmelser i retningslinjen skal opdateres for at afspejle konsekvenserne for rammen for gennemførelsen af pengepolitikken og interessenternes rettigheder og forpligtelser, navnlig hvad angår markedsoperationer, likviditetsstyring, stående faciliteter, sanktionsordningen, mindstereservekrav og forrentning af anfordringskonti i tilfælde af aktivering af den udvidede nødløsning (ECONs) under TARGET2-systemet og en langvarig afbrydelse af TARGET2, der varer mere end én bankdag.
- (17) Retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Ændringer

Retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ændres således:

1) Artikel 2 ændres således:

a) Nr. 4) erstattes af følgende:

»4) »bilateral procedure« (bilateral procedure): en procedure, hvor de nationale centralbanker eller, hvor det er relevant, ECB udfører egentlige købs- eller salgsforretninger direkte med en eller flere modparter, eller operationer via børser eller mæglere, uden brug af auktionsprocedurer«.

b) Som nr. 24a) indsættes:

»24a) »ECONS-kredit« (ECONS credit): kredit ydet inden for rammerne af nødprocedurer som omhandlet i bilag II, tillæg IV, stk. 6, i retningslinje ECB/2012/27«.

c) Nr. 31) erstattes af følgende:

»31) »Eurosystemets kreditoperationer« (Eurosystem credit operations): a) likviditetstilførende tilbageførselsforretninger, dvs. likviditetstilførende pengepolitiske operationer i Eurosystemet, undtagen valutaswaps i pengepolitisk øjemed og egentlige købsforretninger, b) intradag kredit og c) ECONS-kredit«.

d) Nr. 42) erstattes af følgende:

»42) »vejledende kalender for Eurosystemets regelmæssige auktioner« (indicative calendar for the Eurosystem's regular tender operations): en kalender, som Eurosystemet har udarbejdet, der angiver tidspunkterne for reservekravsperioderne samt meddelelse om, tildeling af og løbetid for de primære markedsoperationer og de regelmæssige langfristede markedsoperationer«.

e) Nr. 53) erstattes af følgende:

»53) »reservekravsperiode« (maintenance period): har samme betydning som defineret i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) ^(*).

^(*) Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2021/378 af 22. januar 2021 om anvendelsen af mindstereservekrav (ECB/2021/1) (EUT L 73 af 3.3.2021, s. 1).«.

⁽⁹⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) (EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10).

⁽¹⁰⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) 2021/378 af 22. januar 2021 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2021/1) (EUT L 73 af 3.3.2021, s. 1).

f) Nr. 68) erstattes af følgende:

»68) »G10-lande uden for EØS« (non-EEA G10 countries): de lande, der deltager i G10-gruppen, som ikke er EØS-lande, dvs. Canada, Japan, Schweiz, Storbritannien og USA«.

g) Som nr. 88-a) indsættes:

»88-a) »bæredygtig koncern af udstedere af obligationer« (sustainability-linked bond issuer group): koncern af virksomheder, der fungerer som en enkelt økonomisk enhed og udgør en indberettende enhed med henblik på fremlæggelse af konsoliderede regnskaber, og som omfatter moderselskabet og alle dens direkte og indirekte datterselskaber«.

h) Nr. 88a) erstattes af følgende:

»88a) »mål for bæredygtighed« (sustainability performance target — SPT): et mål fastsat i et offentligt tilgængeligt udstedelsesdokument, der måler kvantificerede forbedringer i bæredygtighedsprofilen for udstederen eller en eller flere koncerner, der tilhører den samme bæredygtige koncern af udstedere af obligationer, i en foruddefineret periode i forhold til et eller flere af de miljømål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 (*), og/eller til et eller flere af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling vedrørende klimaændringer eller miljøforringelse (**)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

(**) Indeholdt i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015.«.

2) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Reservekravene er specificeret i forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1). Visse af reservekravenes karakteristika er til orientering illustreret i bilag I.«

3) I artikel 4 i ændres tabel 1 som følger:

a) I rækken »Finjusterende markedsoperationer« i femte kolonne (»Procedure«) udgår ordene »Bilaterale procedurer« og fodnoten.

b) I rækken »Strukturelle markedsoperationer« i femte kolonne (»Procedure«) indsættes følgende fodnote (*) efter ordene »Bilaterale procedurer«:

»(*) Procedurerne for bilaterale egentlige købs- eller salgsforretninger meddeles, når det er nødvendigt.«

4) Artikel 8, stk. 2, litra c), affattes således:

»c) de udføres normalt ved en ekstraordinære auktioner, medmindre Eurosystemet beslutter at udføre den specifikke finjusterende markedsoperation ved en standardauktion med henblik på specifikke pengepolitiske hensyn eller for at reagere på markedsforhold«.

5) Artikel 10, stk. 4, litra c), affattes således:

»c) Hvor de omfattes af kategorien markedsoperationer, udføres de ved standardauktioner, med undtagelse af finjusterende operationer, som udføres ved standardauktioner.«

6) Artikel 11, stk. 5, litra c), affattes således:

»c) de udføres ved ekstraordinære auktioner, medmindre Eurosystemet beslutter at udføre den specifikke markedsoperation ved en standardauktion med henblik på specifikke pengepolitiske hensyn eller for at reagere på markedsforhold«.

7) Artikel 12, stk. 6, litra c), affattes således:

»c) de udføres ved ekstraordinære auktioner, med mindre ECB beslutter at udføre den specifikke markedsoperation ved en standardauktion med henblik på specifikke pengepolitiske hensyn eller for at reagere på markedsforhold«.

8) Artikel 14, stk. 3, litra d) affattes således:

»d) de udføres decentralt af de nationale centralbanker, medmindre ECB's Styrelsesråd beslutter, at ECB eller en eller flere nationale centralbanker, der foretager operationer på vegne af ECB, skal udføre den specifikke operation«.

9) Artikel 17, stk. 6, affattes således:

»6. ECB's Styrelsesråd træffer regelmæssigt beslutning om renterne for de stående faciliteter. De reviderede renter får virkning fra begyndelsen af den næste reservekravsperiode, som defineret i artikel 8 i forordning (EU) 2021/378 ECB/2021/1. ECB offentliggør en kalender over reservekravsperioderne mindst tre måneder inden kalenderårets begyndelse.«

10) Artikel 19 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Der er kun adgang til den marginale udlånsfacilitet på dage, hvor TARGET2 er åben med undtagelse af de dage, hvor TARGET2 ikke er tilgængelig ved dagens afslutning på grund af en »længere forstyrrelse af TARGET 2 over flere bankdage« som omhandlet i artikel 187a. På de dage, hvor de relevante værdipapirafviklingssystemer ikke er åbne, gives der adgang til den marginale udlånsfacilitet på basis af forhåndsdeponerede belånbare aktiver hos de nationale centralbanker.«

b) Stk. 6 affattes således:

»6. En negativ saldo på en modparts afviklingskonto hos dens hjemmecentralbank efter afslutning af kontrolprocedurerne ultimo bankdagen anses automatisk for en anmodning om adgang (automatisk anmodning) til den marginale udlånsfacilitet. For at kunne opfylde kravene i artikel 18, stk. 4 skal modparterne forhåndsdeponere tilstrækkelige belånbare aktiver som sikkerhed for transaktionen med hjemmecentralbanken, forud for en sådan automatisk anmodning. Manglende overholdelse af denne adgangsbetingung sanktioneres i overensstemmelse med artikel 154-157. Hvis en automatisk anmodning i tilfælde af en modpart, hvis adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer er blevet begrænset i henhold til artikel 158, medfører, at den pågældende modpart overskrider den fastsatte grænse, finder sanktioner i henhold til artikel 154-157 anvendelse på det beløb, som grænsen overskrides med.«

11) Artikel 22, stk. 1, affattes således:

»1. De institutter, der opfylder godkendelseskriterierne i artikel 55 og som har adgang til en konto hos den nationale centralbank, hvor transaktionen kan afvikles, navnlig i TARGET2, kan få adgang til indlånsfaciliteten. Der er kun adgang til indlånsfacilitet på dage, hvor TARGET2 er åben med undtagelse af de dage, hvor TARGET2 ikke er tilgængelig ved dagens afslutning på grund af en »langvarig afbrydelse af TARGET 2 over flere bankdage« som omhandlet i artikel 187a.«

12) I anden del, afsnit III, affattes overskriften til kapitel 1 således:

»Auktioner for Eurosystemets markedsoperationer«.

13) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

Typer af procedurer for markedsoperationer

Markedsoperationer udføres som auktioner.«

14) I anden del, afsnit III, kapitel 1, udgår sektion 3, herunder artikel 44-48.

15) I artikel 50, stk. 2, tabel 8, ændres ordlyden »Afviklingsdag for markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer« til »Afviklingsdag for markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner«.

16) Artikel 52 affattes således:

»Artikel 52

Afvikling af markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner eller bilaterale procedurer

1. Eurosystemet tilstræber at afvikle markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner, på handelsdagen. Der kan anvendes andre afviklingsdage, navnlig for egentlige købs- og salgsforretninger og valutaswaps.

2. Finjusterende markedsoperationer og strukturelle markedsoperationer, der udføres som egentlige købs- eller salgsforretninger ved bilaterale procedurer, afvikles decentralt gennem de nationale centralbanker.«

17) Artikel 54, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. I henhold til artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) kan en modparts afviklingskonti hos en national centralbank anvendes som reservekonti. Reservekravsindestående på afviklingskonti kan anvendes til intradag afvikling. En modparts daglige reservekravsindestående beregnes som saldoen ultimo dagen på dens reservekonti. I denne artikel har »reservekonti« samme betydning som i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1).

2. Reservebeholdninger, der opfylder minimumsreservekravene i henhold til forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1), forrentes i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1).«

18) I artikel 55 erstattes punkt a) af følgende:

»a) De er underlagt Eurosystemets reservekravssystem i henhold til ESCB-statuttens artikel 19.1 og må ikke være blevet fritaget fra deres forpligtelser ifølge Eurosystemets reservekravssystem i henhold til forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1).«

19) Artikel 55a, stk. 5, affattes således:

»5. En afviklingsenhed godkendes ikke til at få adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer.«

20) Artikel 57 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Udvælgelse af modparter til adgang til markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner«.

b) Stk. 1-3 affattes således:

»1. Modparter til markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner udvælges i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

2. Ved strukturelle markedsoperationer, som gennemføres ved hjælp af egentlige købs- eller salgsforretninger, der udføres som ekstraordinære auktioner, gælder adgangskriterierne i stk. 3, litra b).

3. Ved finjusterende operationer, der udføres som ekstraordinære auktioner, udvælges modparterne på følgende måde:

a) Ved finjusterende operationer, som gennemføres ved hjælp af valutaswaps i pengepolitisk øjemed, der udføres som ekstraordinære auktioner, er kredsen af modparter identisk med den kreds af enheder, som er udvalgt til Eurosystemets valutainterventioner og er etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta. Modparter i valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed som ekstraordinære auktioner skal ikke nødvendigvis opfylde kriterierne i artikel 55. Udvælgelseskriterierne for modparter, der deltager i Eurosystemets valutainterventioner, er baseret på forsigtigheds- og effektivitetsprincipperne, som er fastlagt i bilag V. De nationale centralbanker kan anvende limits for at kontrollere krediteksponeringen over for de enkelte modparter, som deltager i valutaswaps, der udføres i pengepolitisk øjemed.

b) Ved finjusterende operationer, der gennemføres som tilbageførselsforretninger eller gennem modtagelse af tidsinds kud, der udføres som ekstraordinære auktioner, vælger hver enkelt national centralbank, til en given transaktion, en kreds af modparter blandt de institutter, der opfylder adgangskriterierne i artikel 55 og er etableret i dens medlemsstat, der har euroen som valuta. Udvælgelsen skal primært baseres på det relevante instituts aktivitet på pengemarkedet. Den nationale centralbank kan anvende yderligere udvælgelseskriterier som f.eks. det enkelte instituts handelsekspertise og budpotentialer.«

c) Stk. 4 udgår.

d) Stk. 5 affattes således:

»5. Uden at stk. 1-3 herved berøres, kan markedsoperationer, der udføres som ekstraordinære auktioner, også gennemføres med en bredere kreds af modparter end de i stk. 2 og 3 anførte, hvis ECB's Styrelsesråd beslutter det.«

21) Artikel 63 ændres således:

a) Stk. 1, litra b), nr. i), erstattes af følgende:

»i) referencerenten er kun én af de følgende på et givet tidspunkt:

- en europengemarkedsrente fra en centralbank eller en administrator, der er etableret i Unionen, og som er opført i det register, der er omhandlet i artikel 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 (*), f.eks. den korte eurorente (€STR) (herunder den sammensatte eller gennemsnitlige daglige €STR), Euribor eller lignende indeks. For den første eller/og den sidste kupon kan referencerenten være en lineær interpolation mellem to løbetider af den samme europengemarkedsrente, f.eks. en lineær interpolation mellem to forskellige løbetider for Euribor
- en constant maturity-swaprente, f.eks. CMS, EIISDA, EUSA,
- renten på én statsobligation i euroområdet eller et indeks af flere sådanne statsobligationer, der har en løbetid på et år eller derunder
- et inflationsindeks i euroområdet.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondenes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).«

b) Stk. 1, litra c), affattes således:

»c) multi-step eller variable kuponrenter med trin, der er forbundet med mål for bæredygtighed (Sustainability Performance Targets — SPT), forudsat at overholdelse af målene for udstederen eller en eventuel virksomhed, der tilhører den samme bæredygtige koncern af udstedere af obligationer, kontrolleres af en uafhængig tredjepart i overensstemmelse med vilkårene og betingelserne for gældsinstrumentet.«

22) I artikel 73 indsættes følgende stk. 6:

»6. De pengestrømsgenererende aktiver skal medføre fuld regresret over for låntagerne.«

23) Følgende indsættes som artikel 79a:

»Artikel 79a

Vurdering af oplysninger vedrørende belånbarheden af værdipapirer af asset-backed-typen

Eurosystemet kan beslutte ikke at acceptere værdipapirer af asset-backed typen til brug som sikkerhed i Eurosystemets kreditoperationer på grundlag af sin vurdering af de afgivne oplysninger. I sin vurdering tager Eurosystemet hensyn til, om de indsendte oplysninger anses for at være tilstrækkeligt klare, konsekvente og fyldestgørende til at påvise, at hvert af de belånbarhedskriterier, der gælder for værdipapirer af asset-backed typen, er opfyldt, navnlig med hensyn til om de pengestrømsgenererende aktiver er blevet erhvervet på en måde, som Eurosystemet anser for at være et »egentligt salg«, jf. artikel 75, stk. 2.«

24) Artikel 80 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Forældede særligt dækkede obligationer med sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen«

b) Stk. 1-5 affattes således:

»1. Med forbehold af belånbarheden af særligt dækkede obligationer i henhold til artikel 64a, kan særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning, for hvilke der er oprettet en ISIN-kode inden den 8. juli 2022, og som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 (*) (»forældede særligt dækkede obligationer«), have sikkerhed i værdipapirer af asset-backed typen, forudsat at sikkerhedspuljen for sådanne obligationer (med henblik på stk. 1-4 »sikkerhedspuljen«) kun indeholder værdipapirer af asset-backed typen, der opfylder samtlige følgende betingelser:

- a) De pengestrømsgenererende aktiver, som er sikkerhed for de pågældende værdipapirer af asset-backed typen, opfylder kriterierne i artikel 129, stk. 1, litra d)-f), i forordning (EU) nr. 575/2013 på det tidspunkt, ISIN-koden blev oprettet.
- b) De pengestrømsgenererende aktiver hidrører fra en enhed med snævre forbindelser til udstederen som beskrevet i artikel 138.
- c) De anvendes som et teknisk værktøj til at overføre realkreditlån eller garanterede lån med pant i fast ejendom fra den enhed, som de hidrører fra, til sikkerhedspuljen.

2. Med forbehold af stk. 4 anvender de nationale centralbanker følgende foranstaltninger til at kontrollere, at sikkerhedspuljen ikke indeholder værdipapirer af asset-backed typen, som ikke opfylder stk. 1.

- a) Hvert kvartal anmoder de nationale centralbanker om selvcertificering og tilsagn fra udstederen til bekræftelse af, at sikkerhedspuljen ikke indeholder værdipapirer af asset-backed typen, som ikke opfylder stk. 1. Den nationale centralbanks anmodning skal anføre, at selvcertificeringen skal være underskrevet af udstederens administrerende direktør, økonomidirektør eller et andet medlem af den øverste ledelse eller af en underskriftsberettiget på deres vegne.
- b) Hvert år anmoder de nationale centralbanker udstederen om en efterfølgende bekræftelse fra eksterne revisorer eller de ansvarlige for overvågning af sikkerhedspuljen hos udstederen, som bekræfter, at sikkerhedspuljen ikke indeholder værdipapirer af asset-backed typen, som ikke opfylder stk. 1 i overvågningsperioden.

3. Hvis udstederen ikke efterkommer en given anmodning, eller hvis Eurosystemet anser indholdet af en bekræftelse for at være ukorrekt eller utilstrækkeligt i en grad, så det ikke er muligt at verificere, at sikkerhedspuljen opfylder kriterierne i stk. 1, beslutter Eurosystemet, at de i stk. 1 omhandlede særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning ikke kan godkendes som belånbar sikkerhed, eller at suspendere godkendelsen.

4. Hvis den gældende lovgivning eller prospektet er til hinder for, at værdipapirer af asset-backed typen, som ikke opfylder kriterierne i stk. 1, indgår i sikkerhedspuljens aktiver, er verificering i henhold til stk. 2 ikke påkrævet.

5. Hvorvidt de i stk. 1, litra b), omhandlede snævre forbindelser er til stede, afgøres på det tidspunkt, hvor de privilegerede andele af de pågældende værdipapirer af asset-backed typen overføres til sikkerhedspuljen for den i stk. 1 omhandlede særligt dækkede obligation reguleret ved EØS-lovgivning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 29).«

25) Artikel 90 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Hovedstol, kuponrente og andre elementer af belånbare gældsfordringer«.

b) Efter kommaet i litra a) udgår ordet »og«.

c) Litra b) erstattes af følgende:

»b) de har en rentesats, der er en af følgende:

i) en nul kuponrente

ii) fast rente

iii) variabel rente, dvs. bundet til en referencerente og med følgende struktur: kuponrente = referencerente $\pm$ x, med $f \leq$ kuponrente $\leq$ c, hvor:

— referencerenten kun er én af de følgende på et enkelt tidspunkt:

— en europengemarkedsrente leveret af en centralbank eller en administrator, der er etableret i Unionen, og som er opført i det register, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EU) 2016/1011, f.eks. €STR (herunder sammensatte eller gennemsnitlige daglige €STR), Euribor eller lignende indeks

— en constant maturity-swaprente, f.eks. CMS, EIISDA, EUSA,

— renten på én statsobligation i euroområdet eller et indeks af flere sådanne statsobligationer

— f (gulv) og c (loft), såfremt de foreligger, er tal, som enten er defineret på forhånd ved udstedelsen, eller som kan ændres i løbet af gældsfordringens løbetid. De kan også indføres efter udstedelsen af gældsfordringen

— x (margen)«.

d) Som punkt ba) indsættes:

»ba) deres kuponstruktur (uanset om det er for en gældsfordring med fast eller variabel rente) kan indeholde en margin, der enten er defineret på forhånd ved udstedelsen, eller som kan ændres i løbet af gældsfordringens løbetid. I tilfælde af en marginændring baseres belånbarhedsvurderingen af kuponstrukturen på gældsfordringens resterende løbetid og«.

e) Punkt c) erstattes af følgende:

»c) deres seneste kupon ikke vil medføre en negativ pengestrøm eller en reduktion af hovedstolen. Såfremt en negativ kuponrelateret betalingsstrøm opstår i den indeværende optjeningsperiode, er gældsfordringen ikke-belånbar fra det tidspunkt, kuponrenten tilpasses. Den kan atter blive belånbar efter begyndelsen af en ny optjeningsperiode, når den kuponrelaterede pengestrøm bliver ikke-negativ, såfremt den opfylder alle andre relevante krav.«

26) Artikel 107a, stk. 2, affattes således:

»2. Ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer (DECC'er) har en fast, ubetinget hovedstol og en kuponstruktur, der opfylder kravene i artikel 63. Sikkerhedspuljen skal kun indeholde gældsfordringer, for hvilke der findes en specifik ECB-indberetningsformular til data om DECC'er på lånniveau.«

27) Artikel 110, stk. 1, affattes således:

»1. Modparter, der mobiliserer gældsfordringer som sikkerhed, vælger ét kreditvurderingssystem fra en af de tre kreditvurderingskilder, som er godkendt af Eurosystemet ifølge de almindelige godkendelseskriterier i afsnit V i fjerde del. Vælger modparterne eksterne kreditvurderingsbureauer som kilde, kan et hvilket som helst eksternt kreditvurderingsbureaus system anvendes.«

28) Artikel 112a, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer skal ikke vurderes af en af de tre kreditvurderingskilder, som er godkendt af Eurosystemet ifølge de almindelige godkendelseskriterier i afsnit V i fjerde del.

2. Hver underliggende gældsfordring i sikkerhedspuljen for ikke-omsættelige gældsinstrumenter med sikkerhed i belånbare gældsfordringer skal have en kreditvurdering fra en af de tre kreditvurderingskilder, som er godkendt af Eurosystemet ifølge de almindelige godkendelseskriterier i afsnit V i fjerde del. I tillæg hertil ska kreditvurderingssystemet eller -kilden, der anvendes, være det samme system eller den samme kilde, som den oprindelige udsteder har valgt i overensstemmelse med artikel 110. Reglerne for Eurosystemets kreditkvalitetskrav for de underliggende gældsfordringer i sektion 1 finder anvendelse.«

29) Afsnit VII og artikel 137 udgår.

30) Artikel 138 ændres således:

a) I stk. 3, litra b), affattes indledningen således:

»særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning, med undtagelse af koncerninterne puljestrukturer med særligt dækkede obligationer udstedt i henhold til artikel 8 i direktiv (EU) 2019/2162, som:«

b) Stk. 3, litra b), nr. i), erstattes af følgende:

»i) hvis de er udstedt senest 7. juli 2022, opfylder kravene i artikel 129, stk. 1-3 og 6, i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på udstedelsesdatoen, og som er opført på listen over belånbare omsættelige aktiver, der offentliggøres på ECB's websted pr. 7. juli 2022 eller, hvis de er udstedt 8. juli 2022 eller senere, opfylder de krav i artikel 129, stk. 1-3b, 6 og 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, der finder anvendelse på udstedelsesdatoen.«

c) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

»Hvis det er nødvendigt at kontrollere overholdelsen af stk. 3, litra b), nr. i) eller ii), det vil sige for særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning, hvor gældende lovgivning eller prospektet ikke udelukker henholdsvis i) koncerninterne puljestrukturer med særligt dækkede obligationer udstedt i henhold til artikel 8 i direktiv (EU) 2019/2162 eller ii) de gældsinstrumenter, hvortil der henvises i stk. 3, litra b), nr. ii), som aktiver i sikkerhedspuljen, og hvor modparten eller en enhed med snævre forbindelser til modparten har udstedt disse gældsinstrumenter, kan de nationale centralbanker træffe alle eller nogle af de følgende foranstaltninger for at udføre ad-hoc kontrol af overholdelsen af stk. 3, litra b), nr. i) eller ii).«

d) Stk. 4, litra b) og c), affattes således:

»b) Hvis overvågningsrapporterne ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at der kan foretages en kontrol, kan de nationale centralbanker kræve en selvcertificering og tilkendegivelse fra modparten, der mobiliserer en særligt dækket obligation reguleret ved EØS-lovgivning, hvor modparten bekræfter, at den særligt dækkede obligation reguleret ved EØS-lovgivning ikke er en del af en koncernintern puljestructur med særligt dækkede obligationer udstedt i henhold til artikel 8 i direktiv (EU) 2019/2162 i strid med stk. 3, litra b), nr. ii), og at sikkerhedspuljen for særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning omfatter usikrede bankobligationer, som er udstedt af den modpart eller en anden enhed, som denne har snævre forbindelser med, og som er fuldt ud garanteret af en eller flere enheder i den offentlige sektor i EØS, der har ret til at opkræve skatter. Modpartens selvcertificering skal være underskrevet af modpartens administrerende direktør, økonomidirektør eller et andet medlem af den øverste ledelse eller af en underskriftsberettiget på deres vegne.

c) De nationale centralbanker kan årligt indhente en efterfølgende bekræftelse fra de eksterne revisorer eller de ansvarlige for overvågning af sikkerhedspuljen fra den modpart, der mobiliserer en særligt dækket obligation reguleret ved EØS-lovgivning af, at den særligt dækkede obligation reguleret ved EØS-lovgivning ikke er en del af en koncernintern puljestructur med særligt dækkede obligationer udstedt i henhold til artikel 8 i direktiv (EU) 2019/2162 i strid med stk. 3, litra b), nr. i), og at sikkerhedspuljen for særligt dækkede obligationer reguleret ved EØS-lovgivning ikke, i strid med stk. 3, litra b), nr. ii), omfatter usikrede bankobligationer, som er udstedt af den modpart eller en anden enhed, som denne har snævre forbindelser med, og som er fuldt ud garanteret af en eller flere enheder i den offentlige sektor i EØS, der har ret til at opkræve skatter.«

31) Artikel 141 ændres således:

a) I stk. 1 erstattes »10 %« af »2,5 %«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Hvis snævre forbindelser er blevet etableret eller en fusion finder sted mellem to eller flere udstedere af usikrede gældsinstrumenter, gælder tærsklen i stk. 1 fra tre måneder fra datoen, hvor etableringen af den snævre forbindelse eller fusionen træder i kraft.«

32) Artikel 153, stk. 1, affattes således:

»1. ECB pålægger institutter, som ikke opfylder forpligtelserne i ECB's forordninger og afgørelser vedrørende anvendelse af mindstereserver, sanktioner i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2532/98, forordning (EF) nr. 2157/1999 (ECB/1999/4), forordning (EF) nr. 2531/98, forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) og Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2021/1815 (ECB/2021/45) (*). De relevante sanktioner og procedurerne for deres anvendelse er beskrevet i disse retsakter.

(*) Den Europæiske Centralbanks afgørelse (EU) 2021/1815 af 7. oktober 2021 om den metode, der anvendes til beregning af sanktioner for manglende overholdelse af kravet om at holde mindstereserver og dermed forbundne mindstereservekrav (ECB/2021/45) (EUT L 367 af 15.10.2021, s. 4).«

33) Artikel 154, stk. 1, litra d) affattes således:

»d) vedrørende procedurer ultimo dagen og betingelserne for adgang til den marginale udlånsfacilitet: i tilfælde, hvor der er en negativ restsaldo på en modparts afviklingskonto i TARGET2 efter afslutning af kontrolprocedurerne ultimo dagen, og der derfor anses for at opstå en automatisk anmodning om adgang til den marginale udlånsfacilitet som fastlagt i artikel 19, stk. 6, forpligtelsen til på forhånd at stille tilstrækkelige godkendte aktiver som sikkerhed eller, i tilfælde hvor en modparts adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer er blevet begrænset i henhold til artikel 158, forpligtelsen til at holde dens adgang til Eurosystemets pengepolitiske operationer inden for den fastsatte grænse.«

34) I artikel 155 indsættes følgende som stk. 2a:

»2a. Hvis beregningen af en økonomisk sanktion i overensstemmelse med bilag VII efter anvendelse af den nedsættelse på 50 %, der er fastsat i stk. 2, resulterer i et beløb på under 500 EUR, pålægges en minimumsbøde på 500 EUR.«

35) Følgende, som indeholder artikel 187a-187d, indsættes som syvende del A efter artikel 187:

»SYVENDE DEL A

SÆRLIGE BESTEMMELSER I TILFÆLDE AF EN TARGET2-AFBRYDELSE OVER FLERE BANKDAGE

Artikel 187a

Langvarig afbrydelse af TARGET 2 over flere bankdage

1. ECB kan erklære en afbrydelse af TARGET2-systemet, som hæmmer den normale behandling af betalinger, for at være en »langvarig afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage«, hvis:

- a) den nødløsning, der er omhandlet i artikel 2, nr. 86), i retningslinje ECB/2012/27, aktiveres som følge af afbrydelsen
- b) afbrydelsen varer eller forventes af ECB at vare mere end én bankdag.

Regelmæssige pengepolitiske operationer kan forsinkes eller annulleres efter aktivering af nødløsningen som omhandlet i litra a).

2. Den i stk. 1 omhandlede erklæring meddeles via ECB's websted. Som led i eller efter en sådan erklæring meddeler ECB konsekvenserne af afbrydelsen for specifikke pengepolitiske operationer og instrumenter.

3. Efter en erklæring i henhold til denne artikel kan særlige foranstaltninger og bestemmelser vedrørende visse pengepolitiske operationer og instrumenter finde anvendelse, jf. denne retningslinje og navnlig artikel 187b, 187c og 187d.

4. Når afbrydelsen af TARGET2-systemet er afhjulpet, sender ECB en meddelelse via ECB's websted, hvoraf det fremgår, at de særlige foranstaltninger og bestemmelser, der er vedtaget som følge af den pågældende langvarige afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage, ikke længere finder anvendelse.

Artikel 187b

Behandling af Eurosystemets pengepolitiske operationer i tilfælde af en langvarig afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage

I tilfælde af en erklæring om en langvarig afbrydelse af TARGET 2 over flere bankdage i henhold til artikel 187a finder følgende bestemmelser anvendelse i forbindelse med behandlingen af Eurosystemets pengepolitiske operationer:

- a) Afviklingen af markedsoperationer i euro som fastsat i denne retningslinjes kapitel 2, afsnit III, behandles ikke via nødløsningen som defineret i artikel 2, nr. 86), i retningslinje ECB/2012/27. Som følge heraf kan afviklingen af sådanne operationer forsinkes, indtil de normale TARGET2-operationer genoptages.
- b) Rentebetalingerne i forbindelse med sådanne operationer beregnes enten i) som om der ikke var sket nogen forsinkelse i afviklingen af operationerne, eller ii) i henhold til den faktiske varighed, alt efter hvilken periode der resulterer i et lavere rentebeløb, der skal betales, eller et højere påløbet rentebeløb for modparten.
- c) Eurosystemet modregner i beregningen af rentebetalinger, der beregnes i overensstemmelse med litra b), eventuelle ekstra forretninger af anfordringskonti, som modparten har ret til eller er forpligtet til at betale i tilfælde af negative renter, som følge af den forsinkede afvikling.
- d) Renterne betales eller modtages, når ECB udsteder den i artikel 187a, stk. 4, omhandlede meddelelse.

Artikel 187c

Adgang til den marginale udlånsfacilitet i tilfælde af en langvarig afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage

I tilfælde af en erklæring om en langvarig afbrydelse af TARGET 2 over flere bankdage i henhold til artikel 187a finder følgende bestemmelser anvendelse i forbindelse med adgang til den marginale udlånsfacilitet:

- a) Uanset artikel 19, stk. 6, behandles en negativ saldo på en modparts afviklingskonto hos dennes hjemmecenralbank ved dagens afslutning som intradaglikviditet og forrentes med en rentesats på nul.
- b) der anvendes en rentesats på nul på udestående kreditter i den marginale udlånsfacilitet som omhandlet i artikel 20, der ydes dagen før aktiveringen af nødløsningen. Den pågældende rentesats anvendes i den periode, hvor afbrydelsen finder sted. Enhver kredit, der ydes i henhold til den marginale udlånsfacilitet og afvikles i realtid på dagen for, men før anmeldelsen af den langvarige afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage, behandles som kredit ydet på bankdagen, når den langvarige afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage er afhjulpet. Renter, der skal betales for eventuel kredit modtaget under den marginale udlånsfacilitet, skal først betales sammen med tilbagebetalingen af kredit under den marginale udlånsfacilitet efter nødløsningen er deaktiveret, og ECB har udsendt en meddelelse i henhold til artikel 187a, stk. 4. Beregningen af rentebetalinger omfatter ikke den eller de bankdage, hvor den langvarige afbrydelse af TARGET2 fortsatte.

Artikel 187d

Ingen pålæggelse af sanktioner i tilfælde af en langvarig afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage

En modpart pålægges ingen sanktioner i henhold til artikel 154, hvis en langvarig afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage er erklæret i henhold til artikel 187a, hvilket påvirker den pågældende modparts evne til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne retningslinje.«

- 36) Bilag I erstattes af bilag I til denne retningslinje.
- 37) Bilag VIa og VII ændres i overensstemmelse med bilag II til denne retningslinje.

*Artikel 2***Virkning og gennemførelse**

1. Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.
2. De nationale centralbanker, der har euroen som valuta, skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at overholde denne retningslinje og anvende dem fra den 8. juli 2022. De skal senest den 20. maj 2022 fremsende meddelelse til Den Europæiske Centralbank om, hvilke tekster og midler der vedrører disse foranstaltninger.

*Artikel 3***Adressater**

Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 2. maj 2022.

For ECB's Styrelsesråd
Christine LAGARDE
Formand for ECB

BILAG I

Bilag I til retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) erstattes af følgende:

»BILAG I

RESERVEKRAV

Dette bilag tjener kun til orientering. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem dette bilag og de retlige rammer for Eurosystemets reservekravssystem som beskrevet i stk. 1, har sidstnævnte forrang.

1. I henhold til artikel 19 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statuten«) pålægger Den Europæiske Centralbank (ECB) kreditinstitutter at holde mindstereserver på konti hos nationale centralbanker inden for rammerne af Eurosystemets reservekravssystem. De retlige rammer for dette system er fastlagt i ESCB-statuttens artikel 19, forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1). Med forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) sikres det, at betingelserne og vilkårene for Eurosystemets reservekravssystem er ensartede i alle medlemsstater, der har euroen som valuta.
2. Eurosystemets reservekravssystem har hovedsagelig til formål at stabilisere pengemarkedsrenten og skabe (eller forøge) et strukturelt likviditetsunderskud.
3. I henhold til artikel 1, litra a), i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) finder Eurosystemets reservekravssystem anvendelse på kreditinstitutter, som:
  - i) er godkendt i henhold til artikel 8 i direktiv 2013/36/EU eller
  - ii) er undtaget fra sådan godkendelse i henhold til artikel 2, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU.

Det indebærer yderligere, at filialer i euroområdet af institutter, der ikke har hjemsted i euroområdet, også er underlagt Eurosystemets reservekrav. Omvendt er filialer uden for euroområdet af kreditinstitutter med hjemsted i euroområdet ikke underlagt dette krav.
4. I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) er institutter fritaget for reservekravene, hvis deres tilladelse inddrages eller instituttet frasiger sig den, eller de er genstand for likvidation i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF (*).
5. I henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) kan ECB efter anmodning fra den relevante nationale centralbank undtage institutter fra reservekravene under de omstændigheder, der er anført i litra a)-d). Sådanne institutter omfatter blandt andet institutter, der er omfattet af en omstruktureringsforanstaltning i henhold til direktiv 2001/24/EF, institutter der er omfattet af en afgørelse om indefrysning pålagt af Unionen eller af en medlemsstat, eller som er omfattet af foranstaltninger indført af Unionen i henhold til traktatens artikel 75, som begrænser anvendelsen af deres midler, institutter der er underlagt Eurosystemets beslutning om at suspendere eller udelukke deres adgang til Eurosystemets markedsoperationer eller stående faciliteter, og institutter for hvilke det ikke er hensigtsmæssigt at kræve mindstereserver.
6. De undtagelser, der er nævnt i artikel 4 i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1), finder anvendelse fra starten af den reservekravsperiode, hvor den relevante begivenhed indtræffer.
7. I henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) offentliggør ECB på sit websted en liste over institutter, der er omfattet af Eurosystemets reservekrav i henhold til den pågældende forordning.
8. ECB offentliggør også en liste over institutter, der er undtaget fra reservekrav, med undtagelse af de institutter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a)-c), i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1).

9. Reservekravsgrundlaget for det enkelte kreditinstitut fastsættes på grundlag af en række passivposter på dets balance. Balancedata rapporteres til de nationale centralbanker inden for de overordnede rammer af ECB's monetære og finansielle statistik. Institutet beregner reservekravsgrundlaget for en given reservekravsperiode på grundlag af dataene vedrørende måneden to måneder forud for den måned, i hvilken reservekravsperioden starter i henhold til artikel 5, stk. 5, i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1), med forbehold af undtagelserne for haleinstitutter som omhandlet i den nævnte forordnings artikel 5, stk. 6.
10. Reservekravskoefficienterne fastsættes af ECB inden for den maksimumsgrænse, der er angivet i Rådets forordning (EF) nr. 2531/98.
11. Størrelsen af de mindstereserver, som institutterne skal holde, beregnes ved hjælp af de reservekravskoefficienter, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) for hver af passiverne i reservekravsgrundlaget i henhold til den pågældende forordnings artikel 5. De nationale centralbanker skal anvende de mindstereserver, der er beregnet i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1), til at forrente beholdninger af mindstereserver og til at vurdere, om institutterne overholder forpligtelsen til at holde det krævede mindstereservebeløb.
12. Eurosystemets reservekravssystem har en indbygget gennemsnitsfacilitet, der har til formål at stabilisere renten, hvilket indebærer, at opfyldelsen af reservekravene vurderes på grundlag af de gennemsnitlige indeståender ultimo dagen på en eller flere reservekravskonti målt over en reservekravsperiode. Reservekravsperioden er defineret i artikel 8 i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1).
13. I overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) 2021/378 (ECB/2021/1) forrentes institutternes beholdninger af reservekravsbeholdninger med den gennemsnitlige ECB-rentesats for Eurosystemets primære markedsoperationer i reservekravsperioden (vægtet efter antallet af kalenderdage) efter nedenstående formel (resultatet afrundes til nærmeste cent):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

Hvor:

- R_t = renten, der betales på beholdninger af mindstereserver i reservekravsperioden t
- H_t = gennemsnitlig daglige indeståender på reservekravskonti i reservekravsperioden t
- n_t = antal kalenderdage i reservekravsperioden t
- r_t = rentesatsen for beholdninger af mindstereserver i reservekravsperioden t ; der anvendes en standardafrunding til to decimaler
- i = den i 'ende kalenderdag i reservekravsperioden t
- MR_i = den marginale rente for den seneste primære markedsoperation afviklet på eller før kalenderdagen i .

Balancen ultimo dagen for TARGET2 i perioden med en langvarig afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage som omhandlet i artikel 187a, vil blive taget i betragtning ved beregningen af denne formel med tilbagevirkende kraft, efter at TARGET2-afbrydelsen er afhjulpet. Saldoen ultimo dagen, der anvendes over det antal dage, som den langvarige afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage, varer, bestemmes ud fra de bedste oplysninger, som er tilgængelige for ECB. Eventuelle saldi i nødløsningen, der anvendes i forbindelse med en langvarig afbrydelse af TARGET2 over flere bankdage, intradag eller i en længere periode, forrentes med nul procent.

Hvis et institut undlader at opfylde andre forpligtelser i henhold til ECB's forordninger og afgørelser vedrørende Eurosystemets reservekravssystem (hvis relevante data f.eks. ikke fremsendes rettidigt eller ikke er nøjagtige), har ECB beføjelser til at pålægge sanktioner i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2532/98, forordning (EF) nr. 2157/1999 (ECB/1999/4) og afgørelse (EU) 2021/1815 (ECB/2021/45).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EUT L 125 af 5.5.2001, s. 15).«

BILAG II

Bilag VIa og VII til retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ændres som følger:

1. I bilag VIa affattes afsnit 1 således:

»I. GODKENDELSESKRITERIER FOR VÆRDIPAPIRAFVIKLINGSSYSTEMER OG LINKS MELLEM VÆRDIPAPIRAFVIKLINGSSYSTEMER

1. Eurosystemet fastslår, hvorvidt et værdipapirafviklingssystem, som drives af en værdipapircentral, der er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, eller en national centralbank eller en offentlig enhed, som specificeret i artikel 1, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 (*), i en medlemsstat, der har euroen som valuta, (herefter »operatør af et værdipapirafviklingssystem«), kan godkendes på grundlag af følgende kriterier:
  - a) operatøren af et værdipapirafviklingssystem i euroområdet opfylder kravene fastsat i forordning (EU) nr. 909/2014 og
  - b) den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor det pågældende værdipapirafviklingssystem driver virksomhed, har fastsat og opretholder aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger med operatøren af værdipapirafviklingssystemet i euroområdet, som omfatter Eurosystemets krav fastsat i dette bilags afsnit II.
2. Eurosystemet fastslår, hvorvidt et direkte link eller et relayed link, der kun omfatter værdipapirafviklingssystemer i euroområdet, kan godkendes på grundlag af følgende kriterier:
  - a) det direkte link, eller i tilfælde af et relayed link samtlige underliggende direkte links, opfylder de i forordning (EU) nr. 909/2014 fastsatte krav
  - b) de nationale centralbanker i de medlemsstater, hvori investorbærdipapirafviklingssystemet, et eventuelt værdipapirafviklingssystem, der fungerer som formidler, og udstederværdipapirafviklingssystemet er etableret, har fastsat og opretholder passende aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger med operatørerne, der driver værdipapirafviklingssystemerne, som omfatter Eurosystemets krav i bilag i afsnit II
  - c) investorbærdipapirafviklingssystemet, ethvert værdipapirafviklingssystem, der fungerer som formidler, og udstederværdipapirafviklingssystemet, som deltager i linket, betragtes alle som godkendt af Eurosystemet
  - d) for relayed links anses alle underliggende direkte links for at være godkendt af Eurosystemet.
3. Før det fastslås, hvorvidt et direkte link eller relayed link, som involverer et eller flere værdipapirafviklingssystemer, der drives af værdipapircentraler, etableret i en stat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), der ikke har euroen som valuta, eller nationale centralbanker eller offentlige enheder i en EØS-stat, der ikke har euroen som valuta (herefter et »EØS-værdipapirafviklingssystem uden for euroområdet«, som drives af en »operatør af et EØS-værdipapirafviklingssystem uden for euroområdet«), kan godkendes, foretager Eurosystemet en analyse af det forretningsmæssige rationale, som blandt andet tager højde for værdien af belånbare aktiver, der er udstedt eller opbevares af de pågældende værdipapirafviklingssystemer.
4. Såfremt resultatet af analysen af det forretningsmæssige rationale er positivt, fastslår Eurosystemet, om et link, der involverer EØS-værdipapirafviklingssystemer uden for euroområdet, kan godkendes, på grundlag af følgende kriterier:
  - a) Operatørerne af EØS-værdipapirafviklingssystemer uden for euroområdet, der deltager i linket, og linket i sig selv opfylder kravene, som er fastsat i forordning (EU) nr. 909/2014.
  - b) Hvad angår direkte links, har den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor investorbærdipapirafviklingssystemet drives, fastsat og opretholder passende aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger med den pågældende operatør af investorbærdipapirafviklingssystemet i euroområdet. Disse aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger skal fastsætte kravet til operatøren af værdipapirafviklingssystemet i euroområdet om at gennemføre bestemmelserne i afsnit II, i sine lovgivningsmæssige ordninger med operatøren af udstederværdipapirafviklingssystemet uden for euroområdet, der driver.

Hvad angår relayed links, skal samtlige underliggende direkte links, hvor et EØS-værdipapirafviklingssystem uden for euroområdet fungerer som udstederværdipapirafviklingssystem, opfylde kriteriet i første afsnit i litra b). I et relayed link, hvor både værdipapirafviklingssystemet, der fungerer som formidler, og udstederværdipapirafviklingssystemet er EØS-værdipapirafviklingssystemer uden for euroområdet, skal den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor investorbærdipapirafviklingssystemet opererer, fastsætte og opretholde passende aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger med operatøren af investorbærdipapirafviklingssystemet i euroområdet. Disse aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger skal ikke kun fastsætte operatøren af værdipapirafviklingssystemet i euroområdets forpligtelse til at gennemføre bestemmelserne i dette bilags afsnit II i sine lovgivningsmæssige ordninger med EØS-operatøren uden for euroområdet, der driver værdipapirafviklingssystemet, der fungerer som formidler, men også en forpligtelse for den EØS-operatør uden for euroområdet, der driver værdipapirafviklingssystemet, der fungerer som formidler, til at gennemføre de lovgivningsmæssige bestemmelser, som er fastsat i afsnit II, i sine aftalemæssige eller andre retligt bindende ordninger med EØS-operatøren uden for euroområdet, der driver udstederværdipapirafviklingssystemet.

- c) Alle værdipapirafviklingssystemer i euroområdet, som deltager i linket, betragtes som godkendt af Eurosystemet.
- d) For relayed links anses alle underliggende direkte links for at være godkendt af Eurosystemet.
- e) Den nationale centralbank i den EØS-stat uden for euroområdet, hvor investorbærdipapirafviklingssystemet opererer, har forpligtet sig til at indberette oplysninger om de belånbare aktiver, der handles på indenlandske acceptable markeder på en måde fastsat af Eurosystemet.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).«

2. I bilag VII, afsnit II, udgår stk. 10.
